

Kundgørelse for forsvaret.

Vejledende bemærkninger vedrørende de ved lov nr. af skete ændringer i den militære straffelov.

Pkt. 1.

Strafarterne (§§ 16—19).

Den mest gennemgribende ændring i den militære straffelov er sket med hensyn til strafarterne, idet såvel skærpet som streng arrest er bortfaldet. De bestående straffe er herefter følgende:

Irettesættelse.
Kvarterarrest.
Vagtarrest og
Fængsel, samt i krigstid
Livsstraf.

Da kvarterarrest og vagtarrest således i fremtiden i vidt omfang skal erstatte skærpet og streng arrest, har det været nødvendigt at omforme disse strafarter, specielt vagtarresten, en del. Således er anvendelsesområdet for begge strafarterne udvidet til 60 dage, hvilket for kvarterarrestens vedkommende er helt nyt, medens vagtarrest også tidligere kunne anvendes i et sådant omfang, dog kun over for befalingsmænd. I overensstemmelse hermed er militær retsplejelov ændret således, at der uden dom kan pålægges indtil 60 dages kvarter- eller vagtarrest og for ikke-tjenstgørendes vedkommende 60 dages hæfte. I henhold til de gældende omsætningsregler svarer 60 dages vagtarrest til 40 dages fængsel ganske som den hidtil gældende højeste arbitrære straf af 10 dages streng arrest. Iøvrigt er vagtarresten begrebsmæssigt ændret på flere punkter for bedre at kunne virke som erstatning for skærpet og streng arrest. Således er personer, der afsoner vagtarrest, for fremtiden pligtig efter ordre at udføre passende arbejde, medens de på den anden

side ikke har krav på beskæftigelse. Ligeledes er læsning ikke som tidligere ubetinget tilladt, men kan kun ske i begrænset omfang efter regler fastsat ved kgl. anordning. Ejheller er der adgang til ekstraforplejning.

I forbindelse med ophævelsen af skærpet og streng arrest er maksimumsstraffe for forseelser, der hidtil har været straffet med arrest, fastsat til fængsel i 4 mdr., hvilket efter de hidtidige omsætningsregler svarer til 30 dages streng arrest. Endvidere er lovens minimumsstraffe af skærpet arrest ændret til vagtarrest af samme størrelse.

Endelig skal vedrørende strafarten irettesættelse nævnes, at denne i modsætning til tidligere fremtidig vil kunne oplæses ved appel.

Pkt. 2.

Strafudmåling.

En straf, der sædvanemæssig er fastsat til skærpet eller streng arrest, bør ikke fremtidig efter det hidtil gældende omsætningsforhold udmåles til vagtarrest i henholdsvis 2 eller 6 gange så langt et tidsrum. Vagtarrest er som nævnt principielt ændret i skærpene retning, ligesom minimumsstraffe af skærpet arrest som omtalt er omsat til vagtarrest af samme størrelse. Dette sidste betyder dog ikke, at vagtarrest skal være ligestillet med strafarten skærpet arrest, men det bliver opgaven ved strafudmålingen at fastsætte en passende straf imellem disse to yderpunkter, idet der bør tages hensyn til, at en langvarig straf rent psykologisk vil virke hårdere end en efter omsætningsreglerne tilsvarende kortere straf i strengere strafart.